

Whatever the ceiling limit we may fix, it must vary from place to place and from locality to locality. Therefore, I submit it is a very difficult and complicated subject. Still the Government are actively considering the question. We may fix the maximum limit in the case of lands in which food crops are grown. We may fix the maximum limit. For instance, it may not be necessary for any individual of a joint Hindu family to own more than 150 acres. There are persons in our State who own more than 500 acres, and their number is about 104, and the persons who own lands exceeding 100 acres in extent and not exceeding 500 acres are about 3,605. So if we try to fix a ceiling limit, about 4,000 persons will be affected and it is better the ceiling limit is fixed in the case of these persons. My friend Sri Srinivasa Iyengar is smiling. I do not know how many acres he is owning; how it affects him I do not know. But anyway, the Government is considering the question of fixing a ceiling limit in the case of these 4,000 and odd holders.

Sri B. HUTCHE GOWDA.—If he is a coffee planter or tea planter?

Sri A. BHEEMAPPA NAIK.—The resolution is about absentee landlords.

Sri KADIDAL MANJAPPA.—We cannot expect 4,000 persons whom I have referred to now to cultivate personally. Most of them are absentee landlords and only absentee landlords will be affected. We may try the experiment in the case of food growing lands in the first instance.

Sri J. MOHAMED IMAM.—Cotton and groundnut growing lands also.

Sri KADIDAL MANJAPPA.—And at the same time we must not forget the question of fragmentation. We must tackle on the one side the question of consolidation and also limiting the holdings. As I have already submitted, it is a very complicated and difficult problem. It requires some time; it cannot be

solved overnight. (A Voice: How much time is necessary?) We are actively considering that; we are considering the feasibility of fixing such a ceiling limit. Therefore, in view of what I have said, the Hon'ble mover of the resolution may kindly withdraw his resolution.

Mr. SPEAKER.—What does the member say?

Sri B. T. KEMPA RAJ.—I seek the permission of the House to withdraw the resolution.

The resolution was, by leave withdrawn.

Mr. SPEAKER.—The next resolution stands in the name of Sri H. C. Linga Reddy. He is not present. Resolution No. 21 by Sri Shivananje Gowda. He is not present. Resolution No. 22, Sri B. V. Narayana Reddy.

No. 22.—*Incorporation of Telugu-Speaking Areas of the State in the Visala Andhra.*

*ಶ್ರೀ ಬಿ. ವಿ. ನಾರಾಯಣರಡ್ಡಿ (ಬಾಗೇಪಲ್ಲಿ-ಗುಡಿ ಬಂಡೆ).—ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ನನ್ನ ನಿರ್ಣಯ ಈ ರೀತಿಯದೇ:—

“This Assembly is of the opinion that the Telugu-speaking areas of the Mysore State which are contiguous to the Andhra area be incorporated in the Visala Andhra.”

ಅದನ್ನು ಮಂಡಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಪ್ರಾಂತಗಳನ್ನು ಆಡಳಿತಾನುಕೂಲ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಮತ್ತು ಭೌಗೋಳಿಕ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಪುನರ್ವಿಭಜನೆ ಮಾಡಿದ್ದರೆ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಅನುಕೂಲ ವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಅದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಅದೃಷ್ಟವಶಾತ್ ಅಥವಾ ದುರದೃಷ್ಟವಶಾತ್ ಪ್ರತಿ ಯೂ ಬ್ಲಾಕ್ ರೂ ಭಾಷಾನುಗುಣವಾಗಿ ವಿಭಜನೆಬೇಕೆಂದು ಕೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಪುರುಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದೇ ಅವಿಭಜಿತವಲ್ಲ ಎರ್ರಾ ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟ್-ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಪಾರ್ಟಿ, ಪಿ. ಎಸ್. ಪಿ. ಪಾರ್ಟಿ, ಸ್ವತಂತ್ರ ಪಾರ್ಟಿ, ಕಮ್ಯೂನಿಸ್ಟ್ ಪಾರ್ಟಿ—ಇವರುಗಳೆಲ್ಲರೂ ಇದೇ ಹಾದನ್ನೇ ಹಾದುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅದರಂತೆ ಈಗ ಇಂಡಿಯಾ ನೆಕಾರರದವರು ಮಾಡ ಹೊರಟಿದ್ದಾರೆ.

The points for consideration are :

(1) That there is a 'War' cry of linguistic States all over India.

(SRI B. V. NARAYANA REDDY.)

People are resorting to all kinds of political pressures and want Linguistic States, so to say, 'here and now'.

(2) That there is a tendency to ring out the old and ring in the new. The tendency is not confined to political exigencies or pressure of circumstances but has become a tool of propaganda in the hands of constitutional iconoclasts, who want to pull down the old structures however firmly enshrined in the hearts of the people.

(3) That crowns are being snatched forcibly from the heads of titular Rulers and their positions and privileges are being razed to the ground.

What, under the circumstances and against the political background prevailing in the world in general and in India in particular, should be the duty of Mysoreans?

ಹಿಗಿರುವಲ್ಲಿ, ಈಗ ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು 20 ಲಕ್ಷ ಜನ ತೆಲುಗು ಮಾತನಾಡುವವರಿದ್ದಾರೆ. ಈಗ ಅಂಥ ಪ್ರಾಂತ್ಯಗಳು ಯಾವ ಯಾವವು ಎಂದು ಮದ್ರಾಸ್‌ನವರು declare ಮಾಡಿ ಬೇರೊಂದು ಅಂಥ ಪ್ರಾಂತವಾಗುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ, ಆ ಪ್ರಾಂತಗಳಿಗೆ ಅಕ್ಕಪಕ್ಕದಲ್ಲಿರುವ ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ ಚಿತ್ರದುರ್ಗ, ಬೆಂಗಳೂರು, ಕೋಲಾರ ಮುಂತಾದ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಕೆಲವು ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳನ್ನು, ಇಲ್ಲಿಯೂ ಹೆಚ್ಚು ಜನ ತೆಲುಗು ಮಾತನಾಡುವವರಿರುವುದರಿಂದ ಆ ಅಂಥ ಪ್ರಾಂತಕ್ಕೆ ಸೇರಿಸಬೇಕೆಂದು ಅನೇಕರು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. 1950ನೆಯ ಇಸವಿ ಸೆನ್ಸಸ್ ರೆಕಾರ್ಡ್‌ಗಳನ್ನು ನೋಡುವುದಾದರೆ, ಚಿತ್ರದುರ್ಗ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಚಿತ್ರದುರ್ಗ ಜಿಲ್ಲೆಗೆ ಮೊಳಕಾಲು ಮತ್ತು ಹಿರಿಯೂರು ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳೂ, ತುಮಕೂರು ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಮಧಗಿರಿ, ಕೊರಟಗೆರೆ, ಪಾಪುಗಡ ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳೂ, ಬೆಂಗಳೂರು ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಬೆಂಗಳೂರು, ಹೊಸಕೋಟೆ, ದೇವನಹಳ್ಳಿ, ದೊಡ್ಡಬಳ್ಳಾಪುರ ಮತ್ತು ಅನೇಕಲ್ಲು ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳೂ, ಕೋಲಾರ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚುಕಡಮೆ ಎಂಬ ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳಲ್ಲಿಯೂ ತೆಲುಗು ಮಾತನಾಡುವವರೇ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದ್ದಾರೆಂದು ತಿಳಿದುಬರುತ್ತದೆ. ಇದರಲ್ಲೂ ಒಟ್ಟು ಸೇರಿದರೆ ಸುಮಾರು 15 ಲಕ್ಷದವರೆಗೂ ಆಗುತ್ತದೆ. ಈ ಅಂಕಿಯೂ ನ್ಯಾಯವಾಗಿ ನೋಡಿದರೆ ಕಡಮೆಯಿಂದಲೇ ಹೇಳಬೇಕು. ಏಕೆಂದರೆ, ಸೆನ್ಸಸ್ ವರದಿಯನ್ನು ತಯಾರಿಸುವುದರಲ್ಲೇ ಸ್ವಲ್ಪಮಟ್ಟಿಗೆ ಮೋಸವಾಗಿದೆಯೆಂದೂ ಸನ್ನಿಭಾವನೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ ಅಲ್ಲಿನ ಬಹುಸಂಖ್ಯಾತರು ತೆಲುಗು ಮಾತನಾಡುವುದರಿಂದ ಈ ಭಾಗಗಳು ಅಂಥ ಪ್ರಾಂತಕ್ಕೆ ಸೇರಬೇಕೆಂಬುದು ನನ ವಾದ.

ಎರಡನೆಯದಾಗಿ, ನಮ್ಮ ತೆಲುಗು ಭಾಗಗಳಿಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಸಾಕಷ್ಟು predominance ತೋರಿಸಿಲ್ಲ. ಯಾವುದೊಂದು ಸ್ಕೂಲು ಕೇಳಿದರೂ ಮಲ

ತಾಯಿ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ಏಳಿಗೆಯನ್ನು sabotage ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಎಷ್ಟೋಕಡೆ ಸ್ಕೂಲುಗಳನ್ನು ಕೂಡಿ ಎಂದು ಎಷ್ಟು ಕೇಳಿದರೂ ಕೊಡದಿರುವುದೇ ಇದಕ್ಕೆ ಸಾಕ್ಷಿ.

4 P.M.

ಈಗ ಕನ್ನಡಿಗರು ಒಂದು ವಿಷಯವನ್ನು ತಿಳಿದು ಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಇವರು ಹೇಗೆ ಬಳಾರಿ ಮತ್ತಿತರ ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳು ಕರ್ಣಾಟಕಕ್ಕೆ ಸೇರಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೋ ಹಾಗೆಯೇ ತೆಲುಗಿನವರು ತೆಲುಗು ಪ್ರದೇಶಗಳು ನಮಗೆ ಬೇಕೆಂದು ಕೇಳುತ್ತಾರೆ. ಮಾತೃಭಾಷೆಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡಿಗರಿಗಿರುವಂತೆ ತೆಲುಗಿನವರಿಗೂ ಅನುಭವವಿದೆ. ಕನ್ನಡ pockets ಬೇಕೆಂದೇನೂ ನಾನು ಹೇಳುತ್ತಿಲ್ಲ. ಬರಿಯ paciferous ಆಗಿ ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದೇವೆಂದಲ್ಲ. ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಬಹಳ ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಸುಮ್ಮನೆ ನಗುವಂತಹ ವಿಷಯವಲ್ಲ. ಯಾವಾಗ ನೀವು ಒಂದು ತತ್ವವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೀರೋ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಒಂದೇ ತತ್ವವಿರಬೇಕು. ಪಾಸಿವಿಟಿವ್ ನೀತಿಯಿರುವ ಹಾಗಲ್ಲ. ಭಾರತದೇಶದ ಈಗಿನ ಪ್ರಾಂತ ವಿಂಗಡಣೆಯನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಿ ಭಾಷಾವಾರು ಪ್ರಾಂತವಾಗಿ ವಿಂಗಡಿಸಬೇಕೆಂದು ಹಿಂದೆ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಹೈಕಮಾಂಡಿನಿಂದ ತೀರ್ಮಾನವಾಗಿ ಬಂತು. ಖಂಡಿತವಾಗಿ ಇದನ್ನು ಬಹಳ serious ಆಗಿ, sense and logic ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಚರ್ಚೆಮಾಡೋಣ. ಅದುದರಿಂದ ನಾನು ಹೇಳುವುದು, if you want to take a referendum, take it. Otherwise, if you are proceeding on census accounts, proceed like that; or if you want, ask for a Boundary Commission. If not, the principle underlying the Linguistic you once accept Linguistic Provinces, it is your bounden duty to see that justice is done. You cannot laugh away the matter.

Mr. SPEAKER.—Sri Narayana Reddy, please address the Chair.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಎ. ನಾರಾಯಣರೆಡ್ಡಿ.—ವಿಶಾಲ ಅಂಧದ ಪ್ರಶ್ನೆಯಿದೆ, ಅಖಿಲ ಕರ್ಣಾಟಕದ ಸ್ವತ್ತೆಯೂ ಇದೆ. ಅಖಿಲ ಕರ್ಣಾಟಕವಾಗಬೇಕಾಗಲಿ, ವಿಶಾಲ ಅಂಧವಾಗಬೇಕಾಗಲಿ ಕೆಲವು ಸಂಸ್ಥಾನಗಳನ್ನು disintegrate ಮಾಡಬೇಕು. ಈಗ ಹೈದರಾಬಾದು ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ 15 ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಮೂರು ಕನ್ನಡ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್‌ಗಳು, ಮೂರು ಮರಾಠಿ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್‌ಗಳು, ಒಂದತ್ತು ತೆಲುಗು ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್‌ಗಳಿವೆ. ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಅಂಧರು ಪ್ರಧಾನವಾಗಿದ್ದಾರೋ ಅದನ್ನು ಅಂಧಕ್ಕೂ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡಿಗರು ಪ್ರಧಾನವಾಗಿದ್ದಾರೋ ಅದನ್ನು ಕರ್ಣಾಟಕಕ್ಕೂ, ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರರು ಪ್ರಧಾನವಾಗಿದ್ದಾರೋ ಅದನ್ನು ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರಕ್ಕೂ, ಸೇರಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಮೈಸೂರಿನೂ disintegrate ಮಾಡಬೇಕಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಬೆಂಗಳೂರು ಚಿತ್ರದುರ್ಗ, ತುಮಕೂರು ಮತ್ತು ಕೋಲಾರ ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿರುವ ತೆಲುಗು ಭಾಗಗಳನ್ನು ಅಂಧಕ್ಕೆ ಸೇರಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಹಾಗಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ, ಮೈಸೂರು ಈಗ ಇರುವ ಹಾಗೆಯೇ ಇರಬಹುದು.

ಬಬ್ಬ ಸದಸ್ಯರು.—ಇಲ್ಲಿಂದಿದ್ದರೆ ಫೇಟ್ಸ್ ಶ್ರೀರಾ ಮುಲು ಹಾಗೆ sacrifice ಮಾಡಬೇಕು.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ವಿ. ನಾರಾಯಣರಡ್ಡಿ.—ಅವರ ಹೆಸರನ್ನು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೂ ನಿಮಗೆ ಯೋಗ್ಯತೆಯಿಲ್ಲ !

ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ನೀವು ಒಂದು ತತ್ವವನ್ನು ಒಪ್ಪಿದಮೇಲೆ ನ್ಯಾಯವಾಗಿ ಅದರಂತೆ ಮಾಡಬೇಕು. ನಿಮಗಾಗಿ ನಿಮಗೆ Linguistic Provinces ಮೇಲೆ ನಂಬಿಕೆಯು ಮನಃಪೂರ್ವಕವಾಗಿದ್ದರೆ, ಈ ನಿರ್ಣಯವನ್ನೊಪ್ಪಿಕೊಂಡು ಖಂಡಿತವಾಗಿ ಈ ರೀತಿ ಮಾಡುತ್ತೀರೆಂದು ನಂಬಿದ್ದೇನೆ.

Mr. S P E A K E R.—Resolution moved :

“ That this Assembly is of the opinion that the Telugu-speaking areas of the Mysore State which are contiguous to the Andhra areas be incorporated in the Visala Andhra.”

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಹುಚ್ಚೇಗೌಡ (ತುರುವೇಕೆರೆ).—ಸ್ವಾಮಿ, ಈ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಶ್ರೀ ನಾರಾಯಣರಡ್ಡಿಯವರು ಅಂಧಪ್ರಾಂತ ಸ್ಥಾಪನೆಯಾದಮೇಲೆ, ಆ ಒಂದು ಪ್ರಭಾವದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಹೇಳಿದ ವಾದ ಒಪ್ಪತಕ್ಕದ್ದೇ. ಆದರೆ ಇದರ ಅವಶ್ಯಕತೆಯೇನಿದೆ ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ನಾವು, ಆದರಲ್ಲಿಯೂ ಮೈಸೂರಿನವರು ಮೊದಲಿನಿಂದಲೂ ಯಾವಾಗಲೂ ನೆರೆಹೊರದೇಶ ನಮಗೆ ಸೇರಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುವವರಲ್ಲ. ರಾಜ್ಯಾಂಗದಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ ಇಷ್ಟು ಪಟ್ಟರೆ ಸೇರಬಹುದೆಂದಿವೆ. ನಾನು ಕಂಡಹಾಗೆ, ಮೈಸೂರಿನವರು ನಮಗೆ ಬಳ್ಳಾರಿ ಅಥವಾ ಬಳ್ಳಾರಿ ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೇಕೆಂದು ಯಾರೂ ಕೇಳಿಲ್ಲ. ಅವರೇ ಮೈಸೂರಿನನ್ನು ಸೇರುತ್ತೇವೆಂದು ಒಡಗೂಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇಂಥ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನಾವು ಅದ್ದು ಹೋಗುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದಲ್ಲ. ಇಂಡಿಯಾದೇಶವೆಲ್ಲಾ ಒಂದೇ. ಅವರು ಭಾಷೆಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಾಗಲಿ, ಆಡಳಿತದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಾಗಲಿ, ಆರ್ಥಿಕ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಾಗಲಿ, ಒಂದು ಪ್ರಾಂತ್ಯಕ್ಕೆ ಅಥವಾ ಮೈಸೂರಿಗೆ ಸೇರಬೇಕು ಎಂದರೆ, ಅದಕ್ಕೆ ನಾವು ಅಡ್ಡಿ ಬರಬಾರದೆಂದು ಒಂದು ವಿಶಾಲವಾದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ತೀರ್ಮಾನಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ. ಆದರೆ ಕರ್ಣಾಟಕ ಪ್ರಾಂತ ನಿರ್ಮಾಣಮಾಡಬೇಕು, ಅವರೆಲ್ಲಾ ನಮ್ಮಲ್ಲ ಸೇರಬೇಕು. ಒಂದೊಂದು 50 ಮನೆಗಳಿದ್ದರೆ ಹತ್ತು ಹತ್ತು ಮನೆಗಳನ್ನು ಬೇರೆಬೇರೆಯಾಗಿ ವಿಂಗಡಿಸಬೇಕು ಎಂದು ನಾವು ಯಾವತ್ತೂ ಹೇಳಿಲ್ಲ. ಬೆಂಗಳೂರು, ಕೋಲಾರ ಮತ್ತು ತುಮಕೂರು ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಅಲ್ಪವು ಜನರು ಒಪ್ಪುವುದಾದರೆ, ಅವರು ಅಂಧಕ್ಕೆ ಹೋಗುವುದರಲ್ಲಿ ಯಾವ ಅಡ್ಡಿಯೂ ಇಲ್ಲ. ಅವರ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮನ್ನೂ ಬೇಕಾದರೂ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಲಿ. ಅಂಧ, ತಮಿಳು, ಮಲೆಯಾಳ ಎನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ಬದಲು ಕರ್ಣಾಟಕ, ಮೈಸೂರು, ಹೈದರಾಬಾದು ಎನ್ನು ಬಹುದು. ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರು ಮೊದಲಿನಿಂದಲೂ ಹೇಳುತ್ತಿರುವುದು, ದೇಶದ ಹೆಸರನ್ನೊಳಗೊಂಡ ಭಾಷೆಯ ಮೇಲೆ ಹೆಸರನ್ನಿಡುವುದುಬೇಡ, ಎಂದು. ಅನೇಕವೇಳೆ ಆಡಳಿತದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಮಂಗಳೂರಿನವರೂ ಒಂದು ರೀತಿ ಕೇಳುತ್ತಾರೆ. ಮದ್ರಾಸು ಅವರಿಗೆ ಹೆಡ್ ಕ್ವಾರ್ಟರ್ಸ್. ಅದು 600 ಮೈಲಿ ದೂರವಾಗುತ್ತದೆ.

ವಃ್ಯ ಮೈಸೂರಿಗೆ. ಅವರ ಅನುಕೂಲಕ್ಕಾಗಿ ಅವರು ಸೇರಬಹುದೇ ಹೊರತು, ಅವರೂ ಕನ್ನಡದವರು ಅವರನ್ನೂ ಸೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ಯಾವತ್ತೂ ಚಳವಳಿ ನಡೆದಿಲ್ಲ. ಈಗಲೂ ಕೂಡ ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ, ಬಾಗೇಪಲ್ಲಿ, ಜಗಳೂರು, ಮಧುಗಿರಿ ಈ ಯಾವ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಾಗಲಿ ನಾವು ಅಂಧಕ್ಕೆ ಸೇರಬೇಕೆಂದು ಅಲ್ಲಿನ ಜನ ಚಳವಳಿ ನಡೆಸಿ, ಅದಕ್ಕೆ ಒಹು ಮತವಿದ್ದರೆ, ಅದಕ್ಕೂ ನಾವು ಅಡ್ಡಿಬರಬಾರದೆಂದು ನಾನು ಅರಿಕೆಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಅವರ ಕ್ಷೇಮಕ್ಕಾಗಿ, ಅವರ ಹಿತಕ್ಕಾಗಿ ಅವರು ಹೋಗುವುದಾದರೆ ಅಡ್ಡಿಬರಬಾರದು, ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ಕ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದ ಕಾಲದಲ್ಲ. ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಕಾಲ ದಿಂದಲೂ ಸುಭದ್ರವಾದ, ದಕ್ಷತೆಯಿಂದ ಕೂಡಿದ ಆಡಳಿತವಿತ್ತು. ಅದುದರಿಂದ ನೆರೆಹೊರೆಯ ಪ್ರಾಂತದವರು ಮೈಸೂರಿಗೆ ಸೇರುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ತಾವು ಕನ್ನಡ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದು, ಆಡಳಿತ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ, ಆರ್ಥಿಕದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ತಮ್ಮ ಸ್ಥಿತಿ ಉತ್ತಮವಾಗಬಹುದೆಂದೂ, ಇತರ ಪ್ರಾಂತಗಳಲ್ಲಿ ತಮ್ಮನ್ನು ಕಡೆಗಣಿಸಿ ಎಂದ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದೂ ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಟ್ಟು ನೆರೆಹೊರೆಯವರು ಮೊದಲಿನಿಂದಲೂ ಮೈಸೂರುದೇಶಕ್ಕೆ ಸೇರಬೇಕೆಂಬ ಆಶಯವಿರುವಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗಿದ್ದರೂ ನಾವು ಯಾವತ್ತೂ ದೊಡ್ಡ ಚಳವಳಿಮಾಡಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಉದ್ದೇಶ ಇಷ್ಟು ಮಾತ್ರ: ಹೊರಗಿನವರು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಬಂದರೆ ಅದ್ವೈತವಾಗದು. ಇದನ್ನು ರಾಜ್ಯಾಂಗ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ತೀರ್ಮಾನಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಇದು ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಅಭಿಪ್ರಾಯ. ನಾವು ಯಾವುದೋ ಒಂದು ಹೊಸಪ್ರಾಂತವನ್ನು ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಮುಂದುವರಿಯಬಾರದು. ಪಾಕಿಸ್ತಾನ ಹಿಂದೂಸ್ತಾನ ಎಂದು ಮಾಡಿದಾಗ ಎಷ್ಟೋ ಅನಾಹುತವಾಯಿತು ! ಈಗಲೂ ರೈಲು ನಿಲ್ಲಿಸುವುದು ಮುಂತಾದ ಅನೇಕ ಕೃತ್ಯಗಳು ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥಾನದ ಹೊರಗೆ ನಡೆಯುತ್ತಿವೆ. ವಿಜಯವಾಡದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀರಾಮುಲಯವರ ಸತ್ತಾಗ ಅನೇಕ ಅನಾಹುತಗಳಾದವು. ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಭಾರತದ ಪ್ರಜೆಗಳಾಗಿ, ಹೀಗೆ ವೈಷಮ್ಯ ದಿಂದ ಗುಡ್ಡಾಡುವ ಭಾವನೆ ಯಾರಿಗೂ ಇರಬಾರದು. ನಮ್ಮ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಶಾಂತರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಬಗೆಹರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಬೇಕೆಂದು ನನ್ನ ಮನವಿ. ಭಾಷೆಯೊಂದನ್ನೇ ಆಧಾರವಾಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ದೇಶವನ್ನು ಹಂಚುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಭೌಗೋಳಿಕವಾಗಿ ಮತ್ತು ಆಡಳಿತ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೆರೆಯಾಗಿ ಭಾಗವಾಡುವುದಾದರೆ, ಅಂಥ ವಿಭಾಗಕ್ಕೆ ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಒಪ್ಪಬೇಕಾದದ್ದು ಕರ್ತವ್ಯ. ಏಕೆಂದರೆ, ಈ ಹೊತ್ತಿನ ಉದ್ದೇಶ ಆಗ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಈಗ ಇದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶಕೊಟ್ಟರೆ, ಇತರ ಪ್ರಾಂತಗಳಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವಹಾಗೆ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿಯೂ ನಡೆಯಬಹುದು. ಅದುದರಿಂದ ಸದಸ್ಯರಲ್ಲಿ ನಾನು ಅರಿಕೆಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಷ್ಟೆ: ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ ಪದ್ಧತಿಯ ಪ್ರಕಾರ ಹೋದರೆ ಒಳ್ಳೆಯದು. ಬಹುಮತದ ಪ್ರಕಾರ ನಡೆದರೆ ಒಳ್ಳೆಯದು. ಹೊರಗಿನವರು ಬಂದು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಸೇರುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಇಲ್ಲಿನವರು ಹೊರಗೆಹೋಗುವುದಕ್ಕಾಗಲಿ ಭಾಷೆ, ಆಡಳಿತ, ಆರ್ಥಿಕ ಈ ಮೂರಕ್ಕೂ ತೊಂದರೆಯಿಲ್ಲದಂತಿದ್ದರೆ ಅದ್ದುಹೋಗಬಾರದೆಂದು ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ. ಈಗ ಈ ರೀತಿಯ ಒಂದು ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಶ್ರೀ ನಾರಾಯಣರಡ್ಡಿಯವರು ತಂದಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿ ಅಗಬೇಕೆಂದು ಯಾರೂ ಚಳವಳಿ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಬಳ್ಳಾರಿ, ಆದವಾನಿ, ಪಾವಗಡ,

(ಶ್ರೀ ಬಿ. ಹುಚ್ಚೇಗೌಡ.)

ಇಂಥ ಅನೇಕ ಕಡೆ ತೆಲುಗು ಜನರಿದ್ದಾರೆ. ಅವರೇನೂ ಚಳವಳಿಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರು ನಮಗೆ ಅಂಧ್ರಕ್ಕೆ ಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟು ಬೇರೆಯಾದ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಮೊಳ ಕಾಯ್ದೆ ರಚನೆ ಹತ್ತಿರ ಕೆಲವು ಹಳ್ಳಿಗಳನ್ನು ನೆರೆ ಪ್ರಾಂತಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟಾಗ ಅಲ್ಲಿನ ಬಹು ಜನರು ಮೈಸೂರುನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ವ್ಯಸನಪಟ್ಟರು.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ವಿ. ನಾರಾಯಣರೆಡ್ಡಿ.—ಭಾಷಾವಾರು ಎಂದು ಬಂದಿರುವುದು, ಮೈಸೂರು ಅಥವಾ ಬೇರೆ ಪ್ರಾಂತ ಎಂದಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಹುಚ್ಚೇಗೌಡ.—ಹಿಂದೆ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ನವರು ಭಾಷಾವಾರು ಪ್ರಾಂತ ನಿರ್ಮಾಣಮಾಡ ಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಕೇವಲ ಬೇರೆ ಭಾಷೆಯನ್ನೇ ಆಧಾರವಾಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಪ್ರಾಂತ ರಚನೆ ಮಾಡುವುದು ಸರಿಯಾದ ಮಾರ್ಗವಲ್ಲ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ಕೋಲಾರದ ಅಕ್ಕಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ತೆಲಗನ್ನೇ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಆಡುತ್ತಾರೆ. ಅದೇ ಮುಳಬಾಗಿಲಿನಲ್ಲಿ ಬರಿಯ ಕನ್ನಡ. ಹೀಗೆ ಮಧ್ಯಮಧ್ಯ 'ಪಾಕಿಸ್ತಾನ' ಇರುತ್ತದೆ. ಈ ರೀತಿ 'ಪಾಕಿಸ್ತಾನ' ಬೇರೆ ಮಾಡುವುದು ನ್ಯಾಯವಲ್ಲ. ಎಲ್ಲರ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಯೂ ಒಂದು ರೀತಿಯ ಭಾವನೆ ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶಕೊಡಬಾರದು. ಯಾರಾದರೂ ತಾವೇ ಇಚ್ಛಿಸಿ ಬಹುಮತದಿಂದ ಸೇರಬೇಕೆಂದು ಇಷ್ಟ ಪಟ್ಟರೆ ಅದ್ದು ಬರಬಾರದು. ಆದ್ದರಿಂದ ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಭಾಷಾವಾರು ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಿಂತ ಆಡಳಿತ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ದೇಶದ ವಿಂಗಡಣೆಗೆ ಮನಸ್ಸು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಸಿ. ಅಂಜನೇಯ ರೆಡ್ಡಿ (ಚಿಂತಾಮಣಿ).—ಅಧ್ಯಕ್ಷ ಮಹಾಶಯರೇ, ಇದು ಅಂಧ್ರದೇಶಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧ ಪಟ್ಟ ವಿಷಯವಾದುದರಿಂದ ತೆಲುಗಿನಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶಕೊಡಬೇಕು. (ನಗು!)

ಸ್ವಾಮಿ, ನಮ್ಮ ಮಿತ್ರರಾದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ನಾರಾಯಣ ರೆಡ್ಡಿಯವರು ತಂದಿರತಕ್ಕ ಈ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಅನುಮೋದಿಸುತ್ತಾ ಕೆಲವು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಹೇಳ ಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥಾನದ ಕೋಲಾರ ಜಿಲ್ಲೆಗೆ ಬೇರೆ ಬೇರೆ, ತಮಕೂರು, ಚಿತ್ರದುರ್ಗ ಜಿಲ್ಲೆಗಳ ಕೆಲವು ಭಾಗಗಳು ಅಂಧ್ರಕ್ಕೆ ಸೇರಬೇಕೆಂಬ ವಾದ ಬಂದಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಮೊದಲೇ ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರು ದೇಶ ಮೈಸೂರಾಗಿಯೇ ಉಳಿದುಕೊಂಡಿರಬೇಕೆಂದು ಮೈಸೂರು ಶಾಸನಸಭಾ ಸದಸ್ಯರು ನಮ್ಮ ಭಾರತ ಪ್ರಧಾನ ಮಂತ್ರಿ ನೆಹರೂರವರಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿ ಕೊಟ್ಟ ಅರ್ಜಿಗೆ ರಾಜ್ಯ ಹಾಕಿರುವುದರಿಂದ ನಾನೂ ಒಬ್ಬ ಮೈಸೂರು ದೇಶದ ಸರ್ಕಾರಿಗಳು ಬಹಳ ಹಿಂದಿನಿಂದಲೂ ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ಈ ದೇಶವನ್ನು ಬಹಳ ಹೆಚ್ಚು ವರಮಾನ ಬರತಕ್ಕ ದೇಶವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ ಸುಖಪಡತಕ್ಕ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಇದು ಇನ್ನೂ ದೊಡ್ಡದಾಗಿ ಬೇರೆ ಪ್ರದೇಶಗಳ ಸಂಘಟನೆ ಇಲ್ಲದ ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಸೇರಿಸಿಕೊಂಡು ಅವುಗಳಿಗೆ ಸೌಕರ್ಯವನ್ನೊದಗಿಸಬೇಕಾದರೆ, ನಮಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಅನಾನುಕೂಲವಾಗಬಹುದೆಂದು ಅದನ್ನು ವಿರೋಧಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಒಂದು ಭಾಷೆಗೆ ಪ್ರಾಧಾನ್ಯಕ್ಕೊಟ್ಟು ಭಾಷಾವಾರು ಪ್ರಾಂತ್ಯವಾಗಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುವಾಗ ತೆಲುಗಿನವರಿಗೂ ಇಂಥ ಆಶೆಯಿರುವುದು ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ನಮ್ಮ ವಾದ ಅಥವಾ ನಮ್ಮ ಒಂದು ಅಹವಾಲು ಈ ದಿವಸ ಇಲ್ಲಿ ನಡೆಯದೆ ಹೋಗಿರುವುದು. ನಮ್ಮ ವಾದವನ್ನು ಈ ಅಸೆಂಬ್ಲಿಯ ಸದಸ್ಯರು ಈಗ ಒಪ್ಪದೆ

ಹೋಗಿರುವುದು. ಆದಾಗ್ಯೂ ಜನರ ಒಂದು ಕೋರಿಕೆಯನ್ನು ತಪ್ಪಿಸುವುದು ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಿದೆ ಎಂದು ನಾನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಈ ದಿವಸ ಅಲ್ಲಿ ನಾಳೆಯಾದರೂ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಚಳವಳಿ ನಡೆಯಲೇಬೇಕಾಗಬಹುದು. ಮೈಸೂರು ದೇಶದಲ್ಲಿ ತೆಲುಗು ಮಾತನಾಡತಕ್ಕ ಮತ್ತು ಅಂಧ್ರಕ್ಕೆ ಅಕ್ಕಪಕ್ಕವಾಗಿರತಕ್ಕ ಪ್ರದೇಶವೆಲ್ಲ ಅಂಧ್ರದೇಶಕ್ಕೆ ಸೇರುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕಾದದ್ದು ಒಹಳ ಒಳ್ಳೆಯದೆಂದು (ಹಳೆ ನಾನು ಈ ನಿರ್ಣಯಕ್ಕೆ ನನ್ನ ಬೆಂಬಲವನ್ನು ನೀಡುತ್ತೇನೆ.

Sri V. M. MASCARENHAS (St. John's Hill).—I want information Sir. Under Rule 102 (c) of the Rules of Procedure, a resolution "shall not relate to a matter which is not the concern of the Government." If that is the case, I should like to know how this resolution is admissible at all.

Mr. SPEAKER.—The resolution has been moved and we are in the middle of discussion. The discussion may continue.

Sri V. M. MASCARENHAS.—Anyway I have pointed that out.

4-30 P.M.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಪಾಪಣ್ಣ (ಶಿಡ್ಲಘಟ್ಟ—ಚಿಕ್ಕಬಳ್ಳಾಪುರ).

ಸ್ವಾಮಿ, ನಾನು ಶ್ರೀಮಾನ್ ಬಿ. ವಿ. ನಾರಾಯಣ ರೆಡ್ಡಿಯವರು ತಂದಿರತಕ್ಕ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ವಿರೋಧಿಸುತ್ತೇನೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಎಷ್ಟು ಈ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಶ್ರೀಮಾನ್ ಬಿ. ವಿ. ನಾರಾಯಣ ರೆಡ್ಡಿಯವರು ತಂದಿರುವುದರ ಉದ್ದೇಶವಾದರೂ ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಲ್ಲೇ—ಇತರರು ಏನಾದರೂ ಬೇರೆ ವಾದಗಳನ್ನು ಹೊಡೆಬಹುದು, ಆಗ ಅವರನ್ನು ಸುಮ್ಮನಿರುವಂತೆ ಮಾಡಲು ಈ ಒಂದು ಅವಕಾಶವಿರಲಿ ಎಂದು ಒಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯದಿಂದ ತಂದಿದ್ದಾರೆಯೇ ಶಿವಾಮಿ ಅವರಿಗೆ ವತ್ತೆ ಯಾವ ಅಭಿಪ್ರಾಯವೂ ಇದರಲ್ಲಿ ಇದ್ದುಹೋಗಿ ನನಗೆ ಕಂಡು ಬರುತ್ತಿಲ್ಲ. ಈಗ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಅನೇಕರು ಮಾತನಾಡಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ; ಈ ಮೈಸೂರು ಕರ್ನಾಟಕಕ್ಕೆ ಸೇರಬೇಕು ಎಂದು. ಅನೇಕ ಕಡೆ ಈಗಾಗಲೇ ಚಳವಳಿ ನಡೆಯಲು ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿದೆ. ಹೀಗೆಲ್ಲಾ ಆಗಿ ಈ ದಿವಸ ಬಳ್ಳಾರಿ ಮೈಸೂರಿಗೆ ಸೇರಬೇಕೆಂದಾಗಿದೆ. ಆ ಬಗ್ಗೆ ನಾವೀಗ ಆರೋಚನೆಮಾಡಿ ಸೂಚಕ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ಹಿಂದೆ ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ಏರ್ಪಟ್ಟಿದ್ದ ಕಾನ್ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಯೆಂಟ್ ಅಸೆಂಬ್ಲಿಯು ತನ್ನ ಕಾರ್ಯಕಲಾಪಗಳನ್ನು ನೆರವೇರಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅದು ಆ ದಿವಸವೇ ತೀರ್ಮಾನಮಾಡಿರುವ ಪ್ರಕಾರ ಮೈಸೂರು ಮೈಸೂರಾಗಿಯೇ ಉಳಿಯಬೇಕು, ಆದರೆ ಇನ್ನು ಯಾವ ಪ್ರಾಂತ್ಯದವರಾದರೂ ಇದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಸೇರಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಅಂತಹ ಪ್ರಾಂತಗಳು ಬೇರೆ ಸೇರಲು ಆನಕಾಶವಿದ್ದಿದ್ದಲ್ಲಿ ಅಂಥವನ್ನು ಮಾತ್ರ ಸೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದೆಂದು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆ ಭಾವನೆಯನ್ನೇ ಅನೇಕರು ಈಗಲೂ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಈಗ ಜನರ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಏನೇನೋ ಕೆಲವು ಭಾವನೆ

గళు మూడుత్తివే. శ్రీమాణ్ బి. వి. నారాయణ రెడ్డియవరూ కూడ అంధ భావనెగనెన్ శ్రీమాన్ పునస్సినల్లకూండు ఈ నిర్ణయవన్నె తందరబకుదేందునాను గూఁకుత్తేనే. శ్రీమాణ్ నారాయణ రెడ్డియవరు హేళితక్కద్దు, మేస్సూరు సుంకానదల్ల 15 లక్ష్ అంధ ప్రజెగదార్, అదర ఈగ మేస్సూరు సకారందవరు ఇవర వితారదల్ల యావ రితినితిగళన్న అనుసానుత్తి ద్దార్. అవరిగ యావ రితి అనుకూలగళన్న ఇవరు కల్పసికూట్టదార్ ఎందు. ఈ బగ్గి ఒందు అంతవన్నె లుదాకరణ్ణి రూపగాగి హేళివు దాదర, అవరిగ 10తేలుగు వేస్సమరి స్మూలగళన్న సక కుట్టల్ల అప్పాగిద్దరూ కూడ ఇల్లయ తనక 'మేస్సూరు మేస్సూరాగియే లుళియుత్తదే. ఎంబ భావనెయింద తేలుగు మాతనాదువవరు సకసి దరు. అదర ఇత్తీజేగి అదు కృమేణ అళసి హేళిగుత్తా బందిదే. ఇంధ ఒందు సన్వేళదల్ల ఈ నిర్ణయద నూకరిగి ఈ ఒందు భావనె మూడి ద్దరూ మూడిరబకుదు. ఓగ్గి కలజవర మునస్సినల్ల ఈ దివన ఒందు అవాలన మేలే నమ్మ సుస్సా నవన్నె బాషావారాగి విభజనబేకేంబ అభి ప్రాయగళద్ది రుత్తదే ఓగ్గి అదర అదర పరిణామ వేణాగ త్తదేంబుదన్నె నావు ఒకక ఎత్తరీక యింద పరిశీలనె మూడబేకాగిదే. నమ్మ అక్క జక్కద ప్రాంత్యగళ, ఎందర, మద్దాస్ పుత్తు బోంబాయి ప్రాంత్యగళల్లరువ నమ్మ దేళద అబు బాబు ఇరతక్క ప్రదేశగళ ఇన్న అప్ప అభివద్ది హేంబు. అవుగళల్ల ఇన్న ఒకక కిందుదివే. ఈగ గుదాకరణ్ణి బళూరి మేస్సూరిగి సేర బేకేందాగిదే. ఇదు అధికాభివద్దియల్ల అప్ప ముందువరిద ప్రదేశవారిగ్ల. అద్దరింద ఇదన్నె మేస్సూరిగి సేరిసికొళ్ళువ అధవా బేడ ఎందు హేళివు ఒందు జపాబ్బూరి ఈగ మేస్సూరినవర మేలే బిద్దిదే. అదర ఇదే రితి ఇన్న అనేక భాగగళవరూ సక నాళి నావూ కూడ మేస్సూరి నవరూడనె సేరిసికొళ్ళుత్తేవేందు హేళివుదాదర, ఈగ నమ్మ మేస్సూరిన అధికపరిస్థితియమేలే ఒందు దోడ్డ పేట్టు బిళాతదేంబుదన్నె యారూ వరేయబాదు. ఇదక్కాగి నావు ముందే బకళ పశ్చాత్తాత పడబేకాగి బరుత్తదే. నాళి ఒందు వేళి ఒందు నిర్ణయ మూడి, కుళిగాల మేస్సూరిగి సేరదేకేందు హేళివుదాదర—ఈ దివన అల్ల ఒందు సరియద రస్త్రగళ సౌకర్యవిల్ల, వేస్స సౌలభ్యగళల్ల—ఓగ్గి యావ ఒందు సౌకర్య గళల్లదిరావాగ అంధ ప్రదేశగళన్న సుమ్మనె వికదం మేస్సూరిగి సేరిసికొళ్ళుబేకేంబు తిళిసిదర నావు ఏను మూడవుదు? ఓగ్గియే నమ్మ సుత్త ముత్తలరువ ప్రదేశవర్లా మేస్సూరిగి సేరి బిట్టర అగ నమ్మ బిట్టనమేలే అంధ పేట్టు బిళాత్తదే! అదదరింద ఈ దివన నావు శ్రీమాణ్ బి. వి. నారాయణ రెడ్డియవరిగి ఒందు భరవసే యన్న కుడబేకా, ఏనందర “నావు కణ్ణాట కక్క సేరవుద్ది మత్తు హాగి మేస్సూరినల్ల బందు మిళనవాగతక్కంధ ఎల్లా ప్రదేశగళన్న మేస్సూరిగి సేరిసికొళ్ళువద్ది” ఎందు. అదరూ కలవు భాగగళన్న మాత్తనావు సేరిసికొళ్ళులేబేకాగి

త్తదే. అదర ఎల్లా కన్నడ ప్రాంత్యగళూ మేస్సూరిగి సేర బేకేంబ వాదవన్నె ఏరిగిడిసి నన్న ఈ ఎరద మాతాగళన్న మిగిళుత్తేనే.

*శ్రీ ఎ. భీమప్పనాయక్ (మేళకాలూరు).—స్వామి, ఈ నిర్ణయద మేలే మాతనాదువాగ మాన్య సదస్యరుగళ ఒకక ఎత్తరీకయింద మాత నాడబేకాగిదే. అదర ఇంధ ఒందు కారణ దిందరీ అధవా మత్త యావ కారణదిందరీ నవ భారత ఒడేదు ఇబ్బాగవాగబేకాయెత్తు, హాగి భారత ఒడేదు ఇబ్బాగవాదమేలే కుడ నమ్మ భారతదల్ల ఇల్లయవరగూ, ఇవరు కన్నడి గరు, ఇవరు తేలుగరు, ఇవరు తమిళరు ఎంబ యావ ఒందు భేద భావనెగళూ ఇల్లదే ఎల్లరూ ఒందు మధుర బాంధవ్యదింద నడదుకొందు బరుత్తిదార్. అదర ఈ దివన శ్రీమాణ్ బి. వి. నారాయణరెడ్డియవరు తేలుగరు, అదుదరింద అవరు అంధ్రకే సేరబేకేందు హేళివుదు సరి యల్ల. కులారా జిల్లయల్ల తేలుగు మాతనాడ తక్కంధ జరు అనేకరిరబకుదు. అదర అవ రిల్లరన్న తేలుగరేందు హేళివుదక్కాగువద్ది. అవరిగ ఈ దివన ఒదిగిసిరతక్క అనుకూల గళ కమ్మియందో, ఇతరరిగి ఒదిగిసిరవ అని కులగళూ జాస్తియారిగుత్తవేందు హేళివంధ ఒందు వాద ఈ దివన ఇల్ల బందిల్ల. మేస్సూరు సుస్సానకే స్వాతంత్య్ర బింద కుడదే కులారా జిల్లయల్లరతక్కవర్లా తేలుగరు. ఎంబ భావనె నమగి ఇద్దిద్దర నావు ఆ దివన మేట్టమోదల నేయదాగి నమ్మ సుస్సానకే శ్రీమాణ్ జేంగల రాయరెడ్డియవరన్న ముబ్బ మంత్రిగళాగి అరిసి కుళుత్తలే ఇరల్ల.

శ్రీ బి. వి. నారాయణరెడ్డి.—నన్నెయూల కుడ ఆ భావనెగళల్ల.

శ్రీ ఎ. భీమప్పనాయక్.—శ్రీమాణ్ నారాయణరెడ్డియవరూ సక ఇంధ అసేంబ్లయల్ల అనేక దివనగళందలూ సదస్యరుగదార్. అవరు కింది నిందలూ ఈ మేస్సూరిగాగి దాడియూత్తిదార్ మత్తు శ్రమిసుత్తిదార్. ఇందవరు ఈ దివన ఇల్లంద బిట్టు హేళిగి ఆ అంధ్రకే సేరిసికొళ్ళుత్తారేంబ నంబిక్యుల సక ననగి అప్పాగి కాణుత్తిల్ల. అదర ఇవరు ఈ దివన ఈ ఒందు నిర్ణయవన్నె తందరువుదర అధా ననగి ఓగ్గి కాణుత్తిదే: ఈ దివన బళూరి మత్తు ఇతర కలవు భాగగళ మేస్సూరిగి సేరబేకేంబ వడంక ఇరవుదరింద, అవుగళన్న వితక్కాగి సేరిసికొళ్ళుత్తిరి, ఆ బగ్గి తావు అవుగళన్న సేరిసికొళ్ళుబేకాదర యావ రితి బిల్లన్నె తరుత్తిరి, ఇత్తాది విషయ గళన్న మాత్త తిళిదుకొళ్ళుబేకేంబ అకేయింద, ఈ దివన ఇంధ ఒందు నిర్ణయవన్నె సభేయ ముండి ట్టర, అనుకూలవాగి ఈ విషయగళన్నెల్లా జేకే మూడబకుదేంబ లుదేళదింద అవరు ఇదన్నె తందరబకుదే హేరతు అవరిగ విండితవారియూ ఈ మేస్సూరినన్నె నమ్మన్నె బిట్టు హేళిగబేకేంబ ఇరాదే ఇల్ల. ఇల్లయ తనక నావేల్లరూ మేస్సూరిన మిక్కిళాగి బేళిదుకొందు ఒరుతిద్దేవే. ఓగ్గి రుదాగ మేస్సూరినన్నె భాషావారు ప్రాంత

(ಶ್ರೀ ಎ. ಭೀಮಪ್ಪನಾಯಕ.)

ಕೃನುಗುಣವಾಗಿ ಎಂಗಡಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುವುದರಲ್ಲಿ ಏನೂ ತಿರುಳಿಲ್ಲ. ಈ ಭಾಷಾವಾರು ಚಳಿ ವಳಿಯ ಸೋಂಕು ಇನ್ನೂ ಮೈಸೂರನ್ನು ಮುಟ್ಟಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಹಾಗೆ ಮುಟ್ಟಿಲ್ಲಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೂ ಇಲ್ಲ. ಇಂಡಿಯಾ ದೇಶವನ್ನು ಹೇಗೆ ವಿಭಜನೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ವಿಚಾರಕ್ಕಾಗಿ ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರದವರು ನೇಮಕ ಮಾಡಿದ್ದ ಕ್ಲೇರ್ಕ್ ಕಮಿಷಿಯವರು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿಸಿರುವ ವಂದಿಯುಲ್ಲಾಗಲಿ ಅಥವಾ ಇಂಡಿಯಾ ದೇಶವನ್ನು ಭಾಷಾವಾರು ಎಂಗಡಿಸಬೇಕೆಂದು ಸೇರಿಸಲಾಗಿದ್ದ ಜೆ. ಎ. ಪಿ. ಸಮಿತಿಯವರು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿಸಿರುವ ವಂದಿಯುಲ್ಲಾಗಲಿ ಯಾರೂ ಈ ಮೈಸೂರಿನ ವಿಚಾರವನ್ನೇ ಪ್ರಸ್ತಾಪಮಾಡಿಲ್ಲ. ಅಂಥ ಚರ್ಚೆಗಳ ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರನ್ನು ಇನ್ನೂ ಮುಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಈಗ ಶ್ರೀವರ್ಧನ್ ಬಿ. ಎ. ನಾಯಕರಿದ್ದಿಯವರು ಭಾಷಣಮಾಡಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ, ಅದನ್ನೂ ಕೂಡ ಒಂದು ಸಹೋದರ ಭಾವದಿಂದ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಯೇ ಹೊರತು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಅವರು ಇಲ್ಲೆಂದೆ ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಬೇಕೆಂಬ ಭಾವನೆಯಿಂದ ಭಾಷಣ ಮಾಡಿರುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ನನಗೆ ತಿಳಿದು ಬಂದಿದೆ. ಅಂಥ ಒಂದು ಭಾವನೆ ಸಹ ಅವರಿಗಿದ್ದಂತೆ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಆಗಾಗ್ಗೆ ವಿನೋದಕ್ಕಾಗಿ ಶ್ರೀವರ್ಧನ್ ಮುಲ್ಗೋವಿಂದರಡ್ಡಿಯವರೂ ಸಹ ನಮ್ಮ ಚಿತ್ರದುರ್ಗದಲ್ಲಿ ಉರುಬಾಗಿಲಿನಿಂದ ಆಚೆಗೆಲ್ಲ ನಮ್ಮದು, ಆ ಸರಹದ್ದಿನಿಂದ ಈಚೆಗೆಲ್ಲ ನಿಮ್ಮದು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಆಪ್ತಕ್ಕೇ ನಾವು ಅವರಿಗೂ ಇಂಥ ಒಂದು ಭಾಷಾವಾರು ಭಾವನೆಯಿದೆ ಎಂದು ಭಾವಿಸುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಹಾಗೊಂದು ವೇಳೆ ಏನೇ ಆಗಲಿ ಆ ಭಾಷಾವಾರು ಪ್ರಾಂತ್ಯದ ಗೊಂದಲವೆದ್ದರೆ, ಅದು ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರಿಗೆ ತಾಗಲು ಕಾರಣವೇ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಅಂಥ ಒಂದು ಗೊಂದಲಕ್ಕೆ ನಾವು ಇಲ್ಲ ಅವಕಾಶಕೊಡುವುದು ಬೇಡ. ಆ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಈಗ ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ಮಾತನಾಡುವುದೇ ಬೇಡ. ಹಾಗೆ ಮಾತನಾಡಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ ಮೇರೆ ಭಾಷಾಗಳು ಉಗ್ರವಾಗಿ ನಡೆದರೂ ನಡೆಯಬಹುದು. ಆದುದರಿಂದ ನಾನು ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ರಲ್ಲಿಯೂ ಅರಿಕೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ, ಈ ವಿಚಾರವನ್ನು ನಾವು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಕೈಬಿಡುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು ಎಂದು. ಈ ವಿಚಾರವಾಗಿ ನಾವು ಆರೋಚನೆ ಮಾಡುವುದು ಇನ್ನೂ ಮುಂದೆ ಇದೆ. ಈ ಮೈಸೂರನ್ನು ಭಾಷಾವಾರಾಗಿ ಎಂಗಡಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳತಕ್ಕ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಯಾರಿಗೆಲೂ ಭಾವನೆ ಇರಲಿ. ನಾವು ನಮ್ಮ ಹೊಸ ಕಾಣ್ಕೊಳ್ಳುವುದನ್ನು ರಚಿಸುವಾಗ, ಮೈಸೂರಿನ ನೆರೆಹೊರೆಯ ಪ್ರಾಂತ್ಯಗಳು ಅಡಳಿತ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ, ಅವರು ಮೈಸೂರಿನ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯಕ್ಕೆ ಅನುಸರಿಸಿ ನಡೆದು ಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆಂದು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡರೆ ಅಂಥ ಪ್ರಾಂತ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಅಡಳಿತ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಉತ್ತಮಗೊಳಿಸುವ ಸಲುವಾಗಿ ಮೈಸೂರಿಗೆ ಸೇರಿಕೊಳ್ಳಲು ಒಂದು ಅವಕಾಶ ಕಲ್ಪಿಸಲಾಗಿದೆ. ಹಾಗಿದ್ದರೆ ಈ ಭಾಷಾವಾರು ಪ್ರಾಂತ್ಯದ ತತ್ತ್ವಕೃನುಗುಣವಾಗಿ ನಡೆಯಲು ಹೋಗಬೇಕೆಂದರೆ ನಾವೂ ಸಹ ಹೈಕೋರ್ಟನ್ನು ಹತ್ತಬೇಕಾದ ಪ್ರಸಂಗಗಳು ಬರಬಹುದು. ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಒಂದು ಪ್ರಜಾಸತ್ತಾತ್ಮಕ ಭಾವನೆಯನ್ನು ಬೆಳೆಸಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದೇವೆ. ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಇಲ್ಲಿ ಭಾಷಾವಾರು ಪ್ರಾಂತ್ಯದ ವಿಚಾರವೇ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ನಾವು ಈ ದಿನ ಸಹೋದರಿಯವರನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸಬೇಕೆಂದಿರುವುದು ಕೇವಲ ಅಡಳಿತ ದೃಷ್ಟಿ

ಯಿಂದ ಮಾತ್ರ. ಅಂಥವರನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸಲು ನಾವು ನಿಂದವಾಗಿರಲೇ ಬೇಕು. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯಕ್ಕೂ ಅವರ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯಕ್ಕೂ ಕೊಂಡೆ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿರಬಹುದು. ಆದರೆ ಈಗ ಪ್ರಶ್ನೆ ಬಂದಿರತಕ್ಕ ಬಳ್ಮರಿ ವಿಚಾರದ ಬಗ್ಗೆ ಅಲ್ಲಿಯ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪರಿಶ್ರಮಗಳನ್ನು ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಒಂದು ವರದಿ ಒಪ್ಪಿಸಬೇಕೆಂದು ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರ ಯಾವ ಒಬ್ಬ ದೊಡ್ಡ ಹುದ್ದೆಯ ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡಿದ್ದಾರೋ ಅವರೊಡನೆ ಈಗ ತಾನೆ ನಾನು ಮಾತನಾಡಿಕೊಂಡ ಬರುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಅವರು ಅಲ್ಲಿಯ ಅಡಳಿತಕ್ಕೂ, ಇಲ್ಲಿನ ನಮ್ಮ ಅಡಳಿತಕ್ಕೂ ಮತ್ತು ಇತರ ಸ್ಥಳಗಳನ್ನಿತಿ ವಿಚಾರದಲ್ಲೂ ಅರ್ಜಿಜಾಂತ್ಯರ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿದೆಯೆಂದು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇಲ್ಲಿಯ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯ ಅಲ್ಲಿನ ಜನರಲ್ಲಿ ಕಾಣುತ್ತಿಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿಸಿರುತ್ತಾರೆ.

ಆದರೆ ಈಗ ಬಂದಿರತಕ್ಕ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಕೋಲಾರದವರು ತಾವು ಕೊರಗಡೆ ಹೋಗುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ ನಾವು ಅವರನ್ನು ಹಾಗೆ ಹೋಗಲು ಬಿಡುವುದೂ ಬೇಡ, ಹಾಗೆ ನಾಯಕರಿದ್ದಿಯವರು ಹೋಗಲೇಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದಾಗ ನಾವು ಅವರನ್ನು ಕೈ ಕಾಲು ಹಿಡಿದು ಕಟ್ಟಿ ಹಾಕಿ, ನೀವು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗುವುದು ಬಂದಿತೆ ಬೇಡ ಎಂದು ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ. ಇಷ್ಟನ್ನು ಹೇಳಿದ ಮೇರೆ, ಇನ್ನು ಈ ಚರ್ಚೆ ಮುಂದುವರಿಸುವುದು ಬೇಡ; ಅಂಥ ಭಾವನೆಯೂ ಸಹ ಅವರಿಗಿದ್ದಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿಲ್ಲ. ಅವರ ಮನಸ್ಸು ನನಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಹಾಗೊಂದು ವೇಳೆ ಭಾಷಾವಾರು ಪ್ರಾಂತ್ಯದ ಚರ್ಚೆ ಬಗ್ಗೆ ಅವರು ಹೀಗೆ ಮಾತನಾಡಿದ್ದಾಗಲೂ ಅವರೇನೂ ಕೋಲಾರ ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಬೇಕೆಂಬ ಇರಾಡೆ ಬಂದಿತೆ ಅವರಿಗಿರುವುದಿಲ್ಲ.

4-30 P. M.

ಅವರು ಇನ್ನೊಂದು ವಾದವನ್ನು ಮುಂದಿಟ್ಟರು. ಅನೇಕ ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ತೆಲುಗು ಮಾತನಾಡುವವರಿದ್ದಾರೆ, ಆದರಿಂದ ಆ ಭಾಗಗಳು ಆಂಧ್ರಪ್ರಾಂತ್ಯಕ್ಕೆ ಹೋಗಬೇಕು ಎಂದು. ಅದನ್ನೂ ವಿಮರ್ಶೆ ಮಾಡೋಣ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ಹೊಸದುರ್ಗದಲ್ಲಿ ನಾಗೇಶ ಶೆಟ್ಟಿಯವರಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ತೆಲುಗು ಮಾತನಾಡುವವರು, ಎಂದು ಹೇಳಿ ಅವರನ್ನು ಆಂಧ್ರ ಪ್ರಾಂತ್ಯಕ್ಕೆ ಹೋಗಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದರಾಗುತ್ತದೆಯೇ? ಆ ರೀತಿ, ತೆಲುಗು ಮಾತನಾಡುವವರು ಅನೇಕರಿದ್ದಾರೆ, ಆದ್ದರಿಂದ ಅವರು ಆಂಧ್ರ ಪ್ರಾಂತ್ಯಕ್ಕೆ ಹೋಗಬೇಕು, ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಯೇ ಏಳುವುದಿಲ್ಲ. ಆಪ್ತಕ್ಕೇ, ಮೈಸೂರು ದೇಶದಲ್ಲಿ ತೆಲುಗು ಭಾಷೆ ಮಾತನಾಡುವ ಜನರಿದ್ದ ಹಳ್ಳಿಯಾವುದಾದರೂ ಇದೆಯೇ ಎಂದು ನಾನು ಅವರಿಗೆ ಒಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ ಹಾಕುತ್ತೇನೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡಿಗರು, ತಮಿಳರು, ತೆಲುಗರು ಎಂಬ ಭೇದಭಾವನೆ ಎಂದೆಂದೂ ಬಂದಿಲ್ಲ, ಹಿಂದೂ ಇಲ್ಲ, ಮುಂದೆಯೂ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಇಂಥ ಸ್ನೇಹ ಪೂರಿತವಾದ ಬಾಂಧವ್ಯ ನಮ್ಮ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದು ಬಿಡುವಾಗ, ನಾವು ಹೋಗಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇವೆಯೇ? ನೀವು ಹೋಗುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿದರೂ ನಾವು ನೀವು ಬಂದಿತವಾಗಿ ಹೋಗಕೂಡದು ಎಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ತಯಾರಾಗಿದ್ದೇವೆ. ಇದೇ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಹಿಂದೆ ಒಂದಾನೊಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಈ ತೆರದ ಒಂದು ಪ್ರಶ್ನೆಯೇ ಬಂದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮೈಸೂರು ಮೈಸೂರಾಗಿಯೇ ಉಳಿಯಬೇಕು, ಒಂದು ವೇಳೆ ಇನ್ನೇನಾದರೂ ಆಗುವುದಾದರೆ ಅದು ಮಹಾ ಮೈಸೂರಾಗಬೇಕು; ಹಾಗೆ

ಮಹಾ ಮೈಸೂರಾಗ:ವಾಗ ಅದನ್ನು ಯಾರೂ ಸ್ವಾಗತಿಸುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದೇವೆ. ಶ್ರೀಮಾನ್ ಪಾಪಣ್ಣನವರು ಮೈಸೂರಿನ ಆಯವ್ಯಯವನ್ನು ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಈ ಬೇರೆ ಜಿಲ್ಲೆಗಳೆಲ್ಲಾ ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಬಂದರೆ, ಅವು ಖೋತಾ ಪ್ರದೇಶಗಳಾಗಿರುವುದರಿಂದ ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಇನ್ನೂ ಕಷ್ಟವಾಗಬಹುದೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಆಯವ್ಯಯದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಅದನ್ನು ಆ ರೀತಿ ನೋಡುವುದಿಲ್ಲ. ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ಖೋತಾ ಪ್ರದೇಶಗಳನ್ನು ನಮಗೆ ಕಟ್ಟುವಾಗ ಅದರ Financial implications ಏನು ಎಂಬುದನ್ನೆಲ್ಲಾ ತಿಳಿಸಿ, ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಸಬ್ಸಿಡಿ ಎಷ್ಟು ಕೊಡಬೇಕೋ ಅಷ್ಟು ಕೊಡಿ ಎಂದು ಬೇಕಾದರೆ ಕೇಳೋಣ. ಅವರೇ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿರುವಾಗ, ನಾವು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಅವರ ಮುಂದೆ ಇಡಬಹುದು. ನಾವೇ ಹೋಗಿ ಆ ಭಾಗಗಳನ್ನು ನಮಗೆ ಕೊಟ್ಟೇ ತೀರಬೇಕು ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಧಾಳಿಯಿಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲದೆ ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ಆ ಪ್ರಶ್ನೆ ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಬಂದಿಲ್ಲ. ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಬಂದಿರುವುದನ್ನು ನಾವು ಚರ್ಚೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ ಅಷ್ಟೆ. ಮುಂದೆ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಬಂದ:ಗ ಸರ್ಕಾರದ ಜೊತೆಗೆ ಸೇರೋಣ. ಡಿಫಿನಿಟ್ ಏರಿಯಾ ನಾವು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವಾಗ ಹಣಕಾಸಿನ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಅದು ನಮ್ಮನ್ನು affect ಮಾಡುವುದಾದರೆ ಕೇಂದ್ರದವರನ್ನು 10 ಪರ್ಸೆಂಟ್, 15 ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಇಷ್ಟು ಸಹಾಯ ಮಾಡಿಯೇ ತೀರಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಲೂಬಹುದು. ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ಆ ಪ್ರಶ್ನೆ ಬೇಡವೆಂದು ನಮ್ಮ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಅದರಿಂದ ಆ ವಿಷಯ ಬಂದಾಗ ಹೇಳೋಣ.

ಈಗ, ತೆಲುಗು ಪ್ರಶ್ನೆ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ಬರುವುದೇ ಇಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಿ ಯಾವ ಯಾವ ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳಲ್ಲಿ ತೆಲುಗು ಮಾತನಾಡುತ್ತಾರೋ ಆ ಭಾಗಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಆಂಧ್ರಕ್ಕೆ ಕೊಡಿ ಎಂದು ಇದುವರೆಗೆ ಕೇಳಿದೆ ಇದ್ದರೂ ಮುಂದೆ ಕೇಳಿದರೂ ಕೇಳಬಹುದು ಎಂದು ಮಾನ್ಯ ಮಿತ್ರರು ಹೇಳಿದರು. ಅದೆಲ್ಲಾ 'ರೇಫಿ'ರಾಜ್ಯ, ಹಬುದು ರಾಜ್ಯದ ವಿಷಯವಾಯಿತು ಅಷ್ಟೆ. ಇವೊತ್ತು ಮದ್ರಾಸಿನಲ್ಲಿ ನೋಡಿದರೆ ಅವರ ವರೆಗೆ ಹೊತೆದಾಟವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅವರವರ ಹೊತೆದಾಟವನ್ನು ಸುಧಾರಿಸಿಕೊಂಡರೆ ಸಾಕಾಗಿದೆ. ಇನ್ನು ಅವೆಲ್ಲಾ ಬಿಟ್ಟು ಮೈಸೂರಿಗೆ ಬಂದು, ಕೋಲಾರದ ಜನತೆಯನ್ನು ಎತ್ತಿಗಟ್ಟಿ, ಕೋಲಾರದ ಜನರಿಗೆ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕನ್ನು ವಷ್ಟು ಆಕರ್ಷಣೆ ಮಾಡಿಟ್ಟು ಕೋಲಾರ ಕೊಡಿ ಎಂದು ನಮ್ಮನ್ನು ಕೇಳಿದಾಗ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳೋಣ. ನಮ್ಮ ಕೋಲಾರದ ಜನತೆಯನ್ನು ಆಕರ್ಷಿಸುವಷ್ಟು ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯ ಅಲ್ಲದಾಗ ನಾವು ಯೋಚನೆ ಮಾಡೋಣ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಾವು ಮಾತ್ರ ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಿಡುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು. ನಮ್ಮ ಮಿತ್ರರು ಯಾವ ಮನೋ ಭಾವನೆಯಿಂದ ಇದನ್ನು ತಂದಿದ್ದಾರೆಂಬುದನ್ನು ಅರಿತಿದ್ದೇವೆ. ಇನ್ನಿದಕ್ಕೆ ಯಾವ ಒಟನ ಪ್ರವೇಶವೂ ಬೇಡ. ಒಟನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಪ್ರಶ್ನೆಯಿಲ್ಲ. ಕೋಲಾರದವರಂತಹವರೂ ನಾವು ಎಲ್ಲರೂ ಒಂದೇ ಎಂದು ನಾವು ಖಂಡಿತವಾಗಿ ಭಾವಿಸಿದ್ದೇವೆ. ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಇವೊತ್ತಿನ ದಿವಸ ವ್ಯತ್ಯಾಸದ ಮನೋಭಾವನೆಯನ್ನು ಯಾವ ವಿಧದಲ್ಲೂ ಹೊರಜಗತ್ತಿಗೆ ಅವರೂ ತೋರಿಸಿಕೊಡದೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಮೈಸೂರಿನ ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲೂ ಇದು ಅಷ್ಟಾಗಿ ಬರಕೂಡದು. ಏಕೆಂದರೆ, ಇದರಿಂದ ಬಹಳ ದುಷ್ಪರಿ

ಣಾಮಗಳುಂಟಾಗಬಹುದು. ಅದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಡುವುದು ಬೇಡ. ಅದರಿಂದ ಯಾರಿಗೂ ಅನುಕೂಲತೆ ಉಂಟಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿ ನಮ್ಮ ಮಿತ್ರರಾದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ನಾರಾಯಣರಡ್ಡಿಯವರನ್ನು ಇದನ್ನು ವಾಪಸು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಅತಿ ವಿನಯದಿಂದ ನಾನು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಕವಿರಾಘವ ಮಂಜಪ್ಪ (ರೆವೆನ್ಯೂ ಮತ್ತು ಮರಾ ಮತ್ತು ಶಾಖೆಗಳ ಮಂತ್ರಿಗಳು).—

ಸ್ವಾಮಿ, ಚರ್ಚೆಯಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಿದ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರ ಭಾಷಣಗಳನ್ನು ಬಹಳ ಕುತೂಹಲದಿಂದ ಕೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಶ್ರೀಮಾನ್ ಬಿ. ವಿ. ನಾರಾಯಣ ರಡ್ಡಿಯವರು ಮೊದಲು ಒಂದು ವಿಧವಾದ ವಾದವನ್ನು ಸಭೆಯ ಮುಂದಿಟ್ಟರು. ತೆಲುಗು ಮಾತನಾಡತಕ್ಕ ಗಡಿ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲರಕ್ಕೆ ಭಾಗಗಳನ್ನು ಮುಂದೆ ರಚನೆಯಾಗತಕ್ಕ ಆಂಧ್ರ ಪ್ರಾಂತ್ಯಕ್ಕೆ ಸೇರಿಸಬೇಕೆಂಬುದು ಅವರು ಮೊದಲು ಇಟ್ಟವಾಸ್. ಅನಂತರ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ ಅವರ ಗುಟ್ಟು ಸ್ವಲ್ಪ ರಚ್ಚಾಯಿತು. ಅವರ ವಾದದ ಅರ್ಥ—ನಾನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿರುವುದು ಸರಿಯಾಗಿದ್ದರೆ—ಮೈಸೂರು ಈಗಿರುವಂತೆಯೇ ಇರಬೇಕು. ಅದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲದೆ ನೀವೆಲ್ಲಾದರೂ ಏಕ ಕರ್ಣಾಟಕ ಪ್ರಾಂತ್ಯ ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡತಕ್ಕ ತತ್ವವನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡರೆ ನಾವು ತೆಲುಗರು ಆಂಧ್ರ ಪ್ರಾಂತ್ಯಕ್ಕೆ ಸೇರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆಂದು ಒಂದು ನಣ್ಣ ಬೆದರಿಕೆಯನ್ನು ಸಭೆಯ ಮುಂದಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ವಿ. ನಾರಾಯಣ ರಡ್ಡಿ.—ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಪ್ಲೆನಿಡೆಂಟರು ನಮ್ಮಗಳನ್ನು ಹೆದರಿಸುತ್ತಾರೆ, ಸ್ವಾಮಿ.

ಶ್ರೀ ಕವಿರಾಘವ ಮಂಜಪ್ಪ.—ಅವರ ನಿರ್ಣಯದ ಸೂಕ್ತಾನುಕ್ರಮಗಳ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ನಾನು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಪ್ರಸಾದಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಬಹುಶಃ ನನಗೆ ತಿಳಿದಿರುವ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಮುಂದೆ ರಚನೆಯಾಗತಕ್ಕ ಆಂಧ್ರ ಪ್ರಾಂತ್ಯದ ಸರಹದ್ದಿನಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಪ್ರಾಂತಗಳು ಕೇಂದ್ರಕ್ಕೆ ಸೇರಬೇಕೆಂಬ ವಾದವನ್ನು ಬಹಿರಂಗವಾಗಿ ದೇಶದ ಮುಂದೆ ಇಟ್ಟವರಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಮಾನ್ ನಾರಾಯಣ ರಡ್ಡಿಯವರೇ ಮೊಟ್ಟ ಮೊದಲನೆಯವರು. ಇದುವರೆಗೂ ಇನ್ನಾರೂ ಇಟ್ಟಿರಲಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲೂ ನನಗೆ ತಿಳಿದಿರುವ ಮಟ್ಟಿಗೆ—ನಾನೂ ಕೋಲಾರದ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಮತ್ತು ಚಿತ್ರದುರ್ಗ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಜನರೊಡನೆ ಸಂಪರ್ಕವನ್ನುಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ—ಅಲ್ಲಿ ತೆಲುಗು ಮಾತನಾಡತಕ್ಕ ಜನರು ಯಾರೂಕೂಡ ಮೈಸೂರು ದೇಶವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಆಂಧ್ರಕ್ಕೆ ಸೇರಬೇಕೆಂಬ ಅಭಿಲಾಷೆಯನ್ನು ಖಂಡಿತ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿಲ್ಲವೆಂದು ನಾನು ಹೇಳಬಲ್ಲೆ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ವಿ. ನಾರಾಯಣ ರಡ್ಡಿ.—ಕರ್ಣಾಟಕ ಪ್ರಾಂತ್ಯಕ್ಕೆ ಮೈಸೂರು ಸೇರಬೇಕೆಂದು ಒಪ್ಪುತ್ತಾರೆಯೇ?

ಶ್ರೀ ಕವಿರಾಘವ ಮಂಜಪ್ಪ.—ಆ ಪ್ರಶ್ನೆ ಈಗ ಉದ್ಭವಿಸುವುದಿಲ್ಲ.

ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಭೀಮಪ್ಪ ನಾಯಕರು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಶ್ರೀಮಾನ್ ನಾರಾಯಣ ರಡ್ಡಿಯವರು ಈ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು serious ಆಗಿ ತರಬೇಕೆಂದು ತಂದಿರುವಂತೆ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ.

ಅಲ್ಲದೆ ಇನ್ನೂ ಒಂದು ವಿಷಯ ನಾವು ನೋಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಒಂದು ಪ್ರಾಂತ್ಯದ ವಿಸ್ತೀರ್ಣವನ್ನು ಕಡಮೆ ಮಾಡಬೇಕಾದರಾಗಲಿ ಅಥವಾ ಜಾಸ್ತಿ ಮಾಡಬೇಕಾದರಾಗಲಿ ರಾಜ್ಯಾಂಗದಲ್ಲಿ ಶಾಸ್ತ್ರೋಕ್ತವಾದ

(ಶ್ರೀ ಕಡಿದಾಳ ಮಂಜಪ್ಪ.)

ಕೆಲವು ನಿಯಮಗಳಿವೆ. ರಾಜ್ಯಾಂಗದ ಮೂರನೆಯ ವಿಧಿಯ ಪ್ರಕಾರ ಮೊದಲು ಕೇಂದ್ರದ ಪಾಲಿಮೆಂಟು ಒಂದು ಕಾನೂನು ಮಾಡಬೇಕು. ಹಾಗೆ ಅದು ಕಾನೂನು ಮಾಡುವಾಗಲೂ ಕೂಡ ಏಕೆಂದು ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ರಾಷ್ಟ್ರಾಧಿಕಾರ ಶಿಫಾರಸ್ಸಿರಬೇಕು: ಅದರ ಜೊತೆಗೆ ಯಾವ ಸಂಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ವಿಸ್ತೀರ್ಣ ಕಡಮೆಯಾಗುತ್ತದೋ ಮತ್ತು ಯಾವ ಸಂಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ವಿಸ್ತೀರ್ಣ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗುತ್ತದೋ ಆ ಉಭಯ ಸಂಸ್ಥಾನಗಳ ಶಾಸನ ಸಭೆಗಳು ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಪರಸ್ಪರೋಚಿಸಿ ಏನು ಪರಿಣಾಮ ವುಂಟಾಗುತ್ತದೆ ಬುದನ್ನು ಮನಗಂಡು ತಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು.

ಆ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ಮಂಡಿಸತಕ್ಕ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅದರಲ್ಲದಕವಾಗಿರತಕ್ಕ ನಿಯಮಗಳ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಸಂಸ್ಥಾನದ ಶಾಸನ ಸಭೆ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅದುದರಿಂದ ಈ ಒಂದು ನಿರ್ಣಯದಲ್ಲಿ ಅದಕವಾಗಿರತಕ್ಕ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಒಂದು ನಿರ್ಣಯದ ಮೂಲಕ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದರೆ ಸಾಲದು ಇದಕ್ಕೆ ಬೇರೊಂದು ವಿಧಿ ನಿಯಮವನ್ನು ಪಾಲಿಸಬೇಕು. ಇದೂ ಅಲ್ಲದೆ ಬಳಾರಿ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಕೆಲವು ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳನ್ನು ಮೈಸೂರಿಗೆ ಸೇರಿಸಬೇಕೆಂಬ ಒಂದು ಸಲಹೆಯನ್ನು ಭಾರತದ ಸ್ವಾಧೀನ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಮುಂದಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಸಂಬಂಧವಾಗಿ ಬಹುಶಃ ಬರುವ ಜೂನ್ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಸೇರತಕ್ಕ ಅಧಿವೇಶನದಲ್ಲಿ ಚರ್ಚೆ ನಡೆಯಬೇಕಾಗಿ ಬರಬಹುದು. ಆದ ಕಾರಣ ಈಗಲೇ ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡುವುದು ಸೂಕ್ತವಲ್ಲವೆಂದು ಭಾವಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಸರ್ಕಾರದ ಪರವಾಗಿ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೂ ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾಗಿಲ್ಲ. ಈ ದೊಡ್ಡ ಸಮಸ್ಯೆಯ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ವಿಫಲವಾಗಿ ಚರ್ಚೆ ನಡೆದು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಗೊತ್ತಾದ ಹೊರತು ಸರ್ಕಾರದವರು ಅವರದೇ ಆದ ತೀರ್ಮಾನವನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಲಿ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಲಿ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಈ ಕಾರಣದಿಂದ ನಾನು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಮತ್ತು ಈ ನಿರ್ಣಯದಲ್ಲಿ ಸೂಚಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುವ ವಿಷಯ ರಾಜ್ಯಾಂಗಕ್ಕೆ ವಿರೋಧವಾಗಿದೆಯೆಂದು ನನ್ನ ಭಾವನೆ; ಮತ್ತು ಇದು ಸಾಧ್ಯವಾದುದಲ್ಲವೆಂದೂ, ನನ್ನ ಭಾವನೆ. ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ತೆಲುಗು ಮಾತನಾಡತಕ್ಕ ಬಹು ಮಂದಿ ಜನರಿಗೆ ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲೇ ಇರಬೇಕೆಂಬ ಭಾವನೆಯಿದೆಯೆಂದು ಆರಿಸಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಈ ಎರಡು ಕಾರಣಗಳಿಂದ ಸೂಚಕರು ಅವರ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ವಾಪಸು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ವಿನಂತಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ವಿ. ನಾರಾಯಣ ರೆಡ್ಡಿ.—ರಾಜ್ಯಾಂಗಕ್ಕೆ ವಿರೋಧವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ನನ್ನ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ವಾಪಸು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬಿಟ್ಟು ಸತ್ಯೇನೆ.

The resolution was, by leave withdrawn.

Mr. SPEAKER.—Resolutions Nos. 32, 82, 95 and 101 are similar to the one now withdrawn.

Next resolution by Sri C. T. Hanumanthaiya.

No. 23. Provision of 50 lakhs of rupees for Famine Relief Works in Madhugiri and Pavagada Taluks.

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಟಿ. ಹನುಮಂತಯ್ಯ (ಪಾವಗಡ-ಅನುಸೂಚಿತ ಜಾತಿಗಳು).—ನನ್ನ ನಿರ್ಣಯ ಕುರಿತು ಇದೆ. ಅದನ್ನು ಮಂಡಿಸುತ್ತೇನೆ.

“ಪಾವಗಡ ತಾಲ್ಲೂಕು ಮತ್ತು ಮಧುಗಿರಿ ತಾಲ್ಲೂಕು ಮಿಡಗೇರಿ, ಇಟಕ ಬ್ಲಾಕ್‌ನ ಹಳ್ಳಿ, ಈ ಮೂರು ಹೋಬಳಿಗಳಲ್ಲಿ, ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿಗಾಗಿಯೂ, ಒಡೆದು ಹೋಗಿರುವ ಕೆರೆಗಳ ದುರಸ್ತಿಗಾಗಿಯೂ ಮತ್ತು ಕ್ಷಾಮನಿವಾರಣಾ ಕಾಮಗಾರಿ ಕೆಲಸಗಳಿಗಾಗಿಯೂ ಈ ಸಾಲಿನ ಬಡ್ಡುಪಡ್ತಿ ನಲ್ಲಿ 50 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗೆ ಕಡಮೆ ಇಲ್ಲವಂತೆ ಒದಗಿಸಬೇಕೆಂದು ಈ ಸಭೆಯವರು ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಡುತ್ತಾರೆ.”

ಸ್ವಾಮಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಪಾವಗಡ ತಾಲ್ಲೂಕಿನ ಕೆಲವು ಹೋಬಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಲಕಾಲಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಮಳೆಯಾಗದೆ ಕೆರೆಗಳು ತುಂಬದೆ ಬಹಳ ಅನಾಹುತವಾಗಿದೆ. ಇದು ಅನೇಕರಿಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ, ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೂ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಹಿಂದೆ ಎರಡು ವರ್ಷಗಳಿಂದಲೂ ಹುಲ್ಲು ಮತ್ತು ದವಸವನ್ನು ಒದಗಿಸಿರುವುದು ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೆ ಮನವರಿಕೆಯಾಗಿದೆ. ಈ ಸಾರಿಕೂಡ ಅನೇಕ ಕೆರೆಗಳು ತುಂಬದೆ ಫಸಲು ಹೋಗಿದೆ. ಬಹಳ ವಿನಯಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಎಲ್ಲವನ್ನಾಯಕನ ಹೊಣೆಗೊಂಡು ಹೋಬಳಿಯಲ್ಲಿ ಫಸಲು ಅರ್ಧ ಅಗಿ ಕೈಗೆಕೂಡ ಬರಲಿಲ್ಲ. ದನಗಳಿಗೆ ಹುಲ್ಲೂ ಇಲ್ಲದೆ ಸತ್ತಿಹೋಗಿವೆ. ಅಲ್ಲದೆ ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿಯನ್ನೂ ದಗಿಸಿಕೊಡಿ, ಬಾಳೆಗಳಿಂದ ವ್ಯವಸಾಯ ಮಾಡಲು ಸೌಕರ್ಯಕೊಡಿ ಎಂದು ಅನೇಕ ಸಾರಿ ಸರ್ಕಾರದವರನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುವಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ, ಅವರು ಭರವಸೆಯನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿಯನ್ನೇನೋ ಕೆಲವು ಕಡೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ಆದರೆ ಅಲ್ಲ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಹೇಗಿದೆಯೆಂದರೆ, ಪಾವಗಡ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆಯೂ ಬಾವಿಗಳಿಗೆ ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿಯನ್ನು ಒದಗಿಸಿದರೆ ಹೆಚ್ಚು ಜನರು ನಮ್ಮದಿರುವ ಗಿರುವುದಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಕೆಲವು ಕೆರೆಗಳು ದುರಸ್ತಿಗಡೆ ಹಣವಿಲ್ಲದೆ ಕೆಲಸ ಅರ್ಧದಲ್ಲೇ ನಿಂತುಹೋಗಿದೆ. ಅದು ದರಿಂದ ಆ ಕೆರೆಗಳ ದುರಸ್ತಿಗಾಗಿ ಹೆಚ್ಚು ದ್ರವ್ಯ ಸಹಾಯಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಸರ್ಕಾರದವರನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತೇನೆ; ಮತ್ತು ಮಿಡಗೇರಿ, ಇಟಕಬ್ಲಾಕ್‌ನ ಹಳ್ಳಿ, ಕೂಡಗೇನಹಳ್ಳಿ ಈ ಮೂರು ಹೋಬಳಿಗಳಿಗೆ ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿಯನ್ನೂ ದಗಿಸಿದರೆ ಹೆಚ್ಚು ಆಹಾರವನ್ನು ಬೆಳೆಯುತ್ತೇವೆಂದು ಅಲ್ಲಿನವರು ಅನೇಕ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಮನವಿಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಇಟಕಬ್ಲಾಕ್‌ನ ಹಳ್ಳಿ ಮತ್ತು ಮಿಡಗೇರಿ ಹೋಬಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಕಡಿಯುವ ನಿರೀಗೂ ತೊಂದರೆಯಾಗಿದೆ. ಈಗ ಅಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಜನರು ಆಹಾರವಿಲ್ಲದೆ ಕಷ್ಟಪಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅನೇಕರು ಊರುಬಿಟ್ಟು ಬೇರೆ ಕಡೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದನ್ನು ನಿವಾರಿಸಬೇಕು.